

השקפה צעירה

עלון
מספר
247

מבית קהילת "חזון הדור הצעיר" (ע"ד)

מסיני בא...

הרב פרופ' חביבי יצחק

האם משה ממשיך לגמגם?

מספר פסוקים בפרשת ראה חוזרים על פועל פעמים. ידוע שכשהשם מינה את משה, טענת משה היתה "שלח נא ביד תשלח", זאת אומרת, מכיון שמשה כבד פה (מגמגם), יותר טוב שישלח דובר יותר מיומן בלשונו. אבל, מאז צאת ישראל ממצרים, לא נשמע רמז לגמגומו של משה. מדוע? התשובה תמונה במושג מידה כנגד מידה, ובבסיס למנהיגות בישראל. בזמן מצרים, הדיבור של ישראל היה בגלות ועבדות. זאת הסיבה שהתורה מציינת "וישמע השם את קולם" או "את קול זעקתם", קולם ולא תפילתם, כי לא היה להם דיבור אחד עם השני, ולא עם השם. לכן משה, מנהיגם של ישראל, חווה בחייו האישיים משבר דומה, בו הוא לא יכול לדבר. ואם כן, לאחר יציאת מצרים, משה לא מגמגם יותר.

אם כן למה התורה חוזרת על אותו פועל? התשובה שונה ממקרה למקרה, אבל אנחנו נסתכל על מספר דוגמאות.

בענין עיר הנדחת נאמר: "ונתן לך רחמים ורחמך". למה לחזור על המלה רחמים? התשובה שכל ההנהגות של השם הן במידה כנגד מידה. כך, לאחר השמיד העם את העיר הנדחת, מעשה שעל פניו נראה אכזרי ואלים, אין הקדוש ברוך הוא בהנהגתו מאפשר שהשכר על מעשה כזה יהיה רחמים על הצד האלים. במקום, הוא קודם מבטיח מתנת חינוך של רחמים. רחמים כתכונה אישית של מקיימי המצוה של מחיקת העיר הנדחת, ורק אז בהנהגה של מידה כנגד מידה, הוא מרחם עליהם עצמו (אור החיים הקדוש).

בענין נביא שקר נאמר: "הרוג תהרגנו". אם יצא זכאי בדיון, ויש עדויות חדשות לחיובו, תחזיר אותו לדיון, ואם יצא בדיון

חיבי, אין אתה מחזיר אותו לזכותו.

בענין מעשר שני נאמר: "עשר תעשר". מכיון שאין יכולת לפרש למעשה שהתורה לכאורה דורשת לחזור ולעשר פעמיים או יותר, לומדים חז"ל פסוק זה לדרשה. ז"א עשר כדי שתתעשר.

בענין צדקה נאמר: "פתוח תפתח". כאן החזרה כמו במצות שלוח הקן ופריקת בהמת רעך, מורה על השנות המצוה פעם אחר פעם. גם אם נתת כסף רב לעני זה, והוא בזבז ואבד את כולו, אל תאמר שזה בזבז כסף לתמוך בו. להיפך, תן לו שוב ושוב. תוך כדי כך, תוכל להדריך אותו איך להשתמש בכסף להביא עוד.

לסכום, גם כשמה חוזר על פועל, אין זה פועל של גמגום אלא של הלכה יסודית במצוה הנלמדת, כגון ההוראה לחזור על המצוה פעם אחר פעם. השם יזכה אותנו לחזור על דברי תורה בשנון, יזכנו במידות אופי רחמניות, וממילא יזכה אותנו בהנהגה רחמנית ממנו יתברך ויחיש ביאת גואל צדק ללא נפגעים בעם ישראל, ולא לתר.

נס"ד

קהילת חזון הדור הצעיר

מניין פועלים

בכל ימות השבוע א'-ה'
סליחות:
 בשעה: 04:15
תפילת שחרית
 בשעה: 05:10

בבית המדרש "חזון הדור הצעיר"
 לפרטים והשכמות: פנחס דאודי 0546700925

יום שישי
 כט' אב ה'תשע"ו (2.9.16)

הצטרפו אלינו!

תוכניות חינוכיות לילדים ונוער • גמ"ח "רק בְּשִׁמְחוֹת" - השאלת ציוד לשמחות ולבית האבל • גמ"ח "לְבַרְיָאוֹת" השאלת ציוד רפואי וסיעודי • מרכז להפצת ערכי היהדות • חלוקת מצרכי מזון • ערבי תרבות • בית מדרש יוצר לדתיים ולחילוניים • מרכז התנדבות קהילתי • מרכז הדרכה • חוגי ילדים

מה בפנים?

חינוך באהבה
 שוק הבהמות

מושג השבוע
 נביא שקר

מבט לעומק
 לראות ברכה

הלכה בהרחבה
 עוד במלאכת דש

ממטעמי המטבח
 עוגיות מלוחות (עבאדי)

שבת פרשת
 "ראה" שבת וראש חודש

יציאת שבת	כניסת שבת	חצור הגלילית
19:32	18:42	בית שאן
19:39	18:33	

"איש את רעהו יעזרו ולאחיו יאמר חזק..."

לתרומות: חזון הדור הצעיר
 בנק הפועלים 12 סניף חצור
 הגלילית 715 מס' חשבון
 278150

סניף ראשי: חצור הגלילית טל' 052-5241675 (מיכאל דאודי)
 בית שאן: 050-8819236 (ליאור)
 אליפלט והסביבה: 052-3852431 (אליאב)

מעוניינים לקבל את העלון למייל?
 כתבו לנו: hazondor@gmail.com
 הכנסו לאתר: www.hazondor.co.il

חינוך בחיך ובאהבה ישראלה אלגלי

שוק הבהמות

מעשה בצדיק הקדוש רבי יוסף מאיר זצ"ל שהיה ילד כבן שבע שנים. יום אחד הוא נעלם מביתו לשעות רבות. בני הבית חיפשו אחריו זה בכה וזה בכה, והנער איננו. כשירד הלילה והדאגה התגברה, הופיע הילד יוסף מאיר לפתע כשהוא כלל אינו יודע מן הבהלה ששררה בגינו. הוא הובא לפני זקנו הצדיק הקדוש רבי יצחק, ששאלו " היכן היית?" ... "בשוק הבהמות" השיב הילד בפשטות. בעיר התקיים אחת לכמה שבועות שוק לקנייה ומכירה של בעלי חיים לעבודה ולאכילה. " לשם מה הלכת אל השוק?" שאל אביו. " כי שמעתי אומרים שאליו הובא יהיה היום בשוק הבהמות וניתן יהיה לראותו באזור שבו מוכרים שוורים, רציתי לראותו" סיפר הילד לאביו. " וראית?" התעניין האבא. "לא" הודה יוסף מאיר הצעיר, " או שהוא לא היה, או שלא ניתן לראותו". "אז מדוע לא שבת הביתה שעות כה רבות." ואז סיפר הילד שקשה היה לו להינתק מן המחזה של קניית שוורים ומכירתם. הקונים בוחרים את הבהמות, משלמים עליהם ונוטלים אותם אל קצה השוק, שם עומדים שומרים מיוחדים הקושרים את הבהמות ושומרים עליהן עד שוב בעליהן החדשים מהסוורים ומהקניות בשוק. " היו שוורים שהשתוללו בזעם", סיפר הילד הנפעם. "הם ניסו להינתק ולקרוע את החבל. הם נחבלו, הוכו על ידי השומרים, נחו לרגע ושוב נלחמו עם החבלים והשומרים. היו שוורים שהבינו את העניין. הם קשורים ואין להם יכולת להימלט. בסוף היום שבו הבעלים ונטלו את השוורים הביתה. אלו שנלחמו היו חבולים כהוגן. אלו שהיו רגועים – הלכו בנחת ללא כל ייסורים. האב הנהן בחיבה, נתן לבנו חיבוק ורק ביקש שבפעם הבאה שירצה ללכת לאן שהוא רק יודיע לו.

נקודות לחשיבה

- ***התמודדות במצבי לחץ** – כיצד נתמודד עם מצבים מדאיגים? האם נתפרץ או אולי נחשוב לפני שניכנס ללחץ מיותר.
- ***ניצול מצבי לחץ ללמידה** – האם נוכל לנצל את המצב וללמד את הילד מהם הערכים החשובים שעליו להקפיד עליהם, מבלי להרים את הקול ולאבד עשתונות?
- ***תגובות שונות** – על רווחים ומחירים של תגובות שונות למצבים שונים. אנו משלמים מחיר על אופן התגובה שלנו, תגובה מוגזמת עלולה להוביל בדיוק להיפך ממה שאנו רוצים להשיג, אז כדאי מאוד לחשוב לפני שמגיבים, מה תהיה תוצאת התגובה

חידה שבועית

אמיר צ'פניק

מצא 4 מספרים שסכומם 75, כך ש-
אם תוסיף לראשון 4, תחסיר מהשני 4, תכפול את השלישי ב-4 ותחלק את הרביעי ב-4, תקבל את אותו המספר
שאלה מהשבוע שעבר: א. איך ניתן להגיע למס' 25 בעזרת שימוש בספרות 2,4,6,8 (פעם אחת כל סיפרה) ו-4 פעולות החשבון?
ב. מצאו דרך נוספת בעזרת כל פעולה

$$25 = 4! + \left(\frac{2+6}{8}\right) \quad 25 = 4 \times \left(6 + \frac{2}{8}\right)$$

תפילות השבת בבית המדרש

"חזון הדור הצעיר"

(סניף חצור)

שבת פרשת "ראה"

ערב שבת

מניין ראשון - 17:45 (תפילת פלג)

מניין שני - 18:45

שבת בבוקר: 08:00 (קורבנות)

קידוש וכיבוד: 10:12

תהילים לילדים: 17:00

שיעור עם הרב אהרון: 18:30

תפילת ערבית של מוצ"ש: 19:30

לפרטים מיכאל דאודי: 0525241675

נר ה' נשמת אדם

יזכור

◇ מרדכי בן מרים ז"ל	◇ מרים בת מורחרי ז"ל
◇ מרים בת וואסי ז"ל	◇ רבקה בת פרי ז"ל
◇ עיוש בר איטו ז"ל	◇ דוד בן יהודה ז"ל
◇ ליזי בת מרים ז"ל	◇ רחמים בן יהודה ז"ל
◇ עזיזה איבגי בת סולטנה	◇ מרדכי בן ציפורה ז"ל

מושג השבוע

גרשון האריס

נביא שקר

המושג "נביא שקר" מופיע לראשונה בפרשתנו, וממשיך בפרשת שופטים, אם כי כינוי זה מופיע בתורה של בעל פה, ולא בתורה עצמה.

מקור נביא השקר בפרק י"ג, פסוקים ב-ו: "כי יקום בקרבך נביא או חלם חלום ונתן אליך אות או מופת: ובא האות והמופת אשר דבר אליך לאמר נלכה אחרי אלהים אחרים אשר לא ידעתם ונעבדתם: לא תשמע אל דברי הנביא ההוא או אל חולם החלום ההוא כי מנסה ידוד אלהיכם אתכם לדעת הישכם אהבים את ידוד אלהיכם בכל לבבכם ובכל נפשכם: והנביא ההוא או חלם החלום ההוא יומת כי דבר סרה על ידוד אלהיכם המוציא אתכם מארץ מצרים והפדרה מביית עבדים להדיחך מן הדרך אשר צוה ידוד אלהיך ללכת בה ובערת הרע מקרבך:"

בפרשתנו, המשימה העיקרית של נביא השקר היא להסית את עם ישראל לעבודה זרה. בהמשך, בפרק י"ח, פסוקים יח-כ, אותו נביא פשוט מדבר דברי שקר בשם ה' בכלל.

אולם, יש להדגיש שהתורה עצמה אומרת שלאותו "נביא" אכן כוחות מסוימים שבקלות יכולים להטעות את השומע. גם משתמע שהשם עצמו מנסה אותנו, דהיינו ש"מסייע" כביכול לנביא זה במידה מסוימת. אולם, ברור לחלוטין שאין ללכת אחריו.

חז"ל הבינו שקשה שיתכן ויהיה קשה להבחין בין נביא אמת לשקר מפאת הדומה שביניהם בהרבה מובנים. אז איך מבחינים? הרמב"ם מסכם ואומר שנביא מוגדר כנביא שקר אם הוא מכחיש את נבואת משה, מוסיף או גורע ממצוות התורה, ושנבואתו לא התקיימה. אז, אם מישהו מדבר ברוח שלוש הבחנות אלו, ניתן לקבוע שמדובר בנביא שקר.

סיפור המשקפיים טובות

אוהד דהן

אנשים של צורה וצורתה של הסתכלות

פעם שלח רבי שמעון בר יוחאי את בנו, רבי אלעזר, לשני חכמים כדי שיברכו אותו. שמם של החכמים היה רבי יונתן בן עוסמי ורבי יהודה בן גרים. "האנשים האלה, אנשים של צורה (צדיקים) הם" אמר רבי שמעון לבנו. "לך ובקש מהם ברכה." הלך רבי אלעזר ואמר להם: "ברכוני נא!"

בירכו אותו החכמים: "יהי רצון שתזרע ולא תקצור, תכניס ולא תוציא, תוציא ולא תכניס, ייחרב ביתך ותהיה אורח, שולחנך יהיה מבלבל ולא תראה שנה חדשה!"

רבי אלעזר המבוהל שב לאביו בדאגה. "אבא, לא רק שהם לא בירכו אותי, הם גם ציערו אותי! הם איחלו לי שכל מה שאזרע ירד לטמיון, שאכניס סחורה ולא אמכרנה, ולמרות הוצאותי להשקעה לא ארוויח מאום; שביתי ייחרב ושחלילה לא אזכה לחיות לשנה הבאה!"

אביו שמע את דבריהם והסביר לבנו: "הם אכן בירכו אותך! וזו משמעות הברכה: "שתזרע ולא תקצור: שתוליד בנים ובנות אך לא תקצור", לא תקבור אותם בחייך שכן הם יאריכו ימים. "שתכניס ולא תוציא: שבניך יינשאו לנשים שייכנסו אליך הביתה, אך הן לעולם לא יצאו וישבו לבית הוריהם שכן בעליהן יאריכו ימים. "שתוציא ולא תכניס: שבניך יינשאו לנשים ולא יצטרכו לשוב לביתך שכן נשותיהם יאריכו ימים אף הם; "שביתך ייחרב ותהיה אורח: העולם הבא מכונה בית, ואילו בעולם הזה אנחנו אורחים. החכמים בירכו אותך שתאריך ימים בעולם הזה. "ששולחנך יהיה מבלבל מרוב בנים ונכדים, ושלא תזכה לראות את השנה החדשה: שלעולם לא תצטרך לשאת אישה חדשה אלא אשתך תאריך ימים. "רואה אתה?" סיים האב את בנו. "לא היו אלה קללות. היו אלו ברכות אותם רמזו החכמים בחכמתם." (מועד קטן, ט, ב)

הלכה בהרחבה

הרב אהרון חדר

ל"ט מלאכות - עוד דינים במלאכת דש

מסקנות ודינים הלכה למעשה שעלו בשיעור בבית מדרשינו

החולב בהמה בשבת חייב משום מפרק שהיא לפי רוב הפוסקים תולדה של דש ויש דעות שזה משום תולדה של ממחק ויש אומרים שהוא משום תולדה של טוחן ויש אומרים משום תולדה של קוצר ולהלכה חייב משום דש שזה דומה לסחיטת פירות בשבת ויש אומרים שאיסורה מדרבנן ולהלכה איסורה מדאוריתא.

אסור לרסק בשבת קרח שלג וברד והיא גזרת חכמים אתו סחיטת ענבים. אבל מותר ללכת ברגליו ברחוב ובדרך הילכו הוא דורס את השלג כיוון שאינו מתכוון לכך מותר. וצריך להיזהר מלשבור את הקרח בשבת כגון בקבוק קרח שיצא מהקפאה וכדומה.

שאלה: האם מותר לשים בכוס של קולה או יין קוביות קרח כדי שיקררו את המשקה אע"פ שבוודאי הקרח ימס מהר יותר כששם אותו במשקה.

תשובה: מותר לשים קוביות בכוס עם משקה בשבת מכיוון שהקרח נפטר מאליו ולא נעשה פה מעשה בידים בכון זה לא גזרו חכמים.

מגבונים לחים בשבת: "א שמותר לקנח בנחת במגבונים לחים בשבת וכן מותר להרטיב נייר ולקנח בו ואין בזה חשש סחיטה ויש מחמירים בדבר. והמיקל במקום צורך יש לו על מה שיסמוך ובלבד שיקנח בנחת.

בית המדרש חזון הדור הצעיר זקוק לספר תורה ספרדי

מהודר שאינו משוח.

מעוניין לתרום ספר תורה ? !

הכנסתם ספר תורה אך קוראים בו לעיתים רחוקות, כיוון שישנם סיפרי תורה נוספים בית הכנסת ?

וחשוב לך שיקראו בספר התורה מידי שבוע ?

בית המדרש "חזון הדור הצעיר" יקרא בספר התורה מידי שבוע

לפרטים מיכאל 0525241675

ברכה והצלחה לכל בית ישראל ובכללם ל...

ברכה והצלחה

אל נא רפא נא לה

- עדה עטייה
- נתנאל טלקר
- עוזי שלי
- יצחק ראש
- שלום מלכה
- אוסנת יסכה בת רבקה
- בירקן בת רותי
- חנה בת מרים
- רון בר עדנה
- אליה בת סיגל
- אביגדור בן שרה

מבט לעומק

הרב מנחם סוכות

לראות ברכה

ראה, אנכי נתן לפניכם היום ברכה וקללה. את הברכה, אשר תשמעו אל מצות ה' אלקיכם... והקללה אם לא תשמעו... ומביא כאן המדרש: אמר בר קפרא, הנפש והתורה נמשלו בנר, הנפש דכתוב (משלי כ, כז): נר ה' נשמת אדם, והתורה דכתוב (משלי ו, כג): כי נר מצוה ותורה אור, אמר הקדוש ברוך הוא לאדם הזה, נרי בידך ונר בידך, נרי בידך זו התורה, ונר בידך זו הנפש, אם שמרת את נרי אני משמר את נרך, ואם כפית את נרי, אני מכבה את נרך.

אם לא די שבקריאה בפסוקים נראה שהקב"ה מפתה אותנו ואפילו מאיים עלינו בכדי שנשמור את המצוות. הרי שמדברי המדרש נראה שהוא כביכול צריך את קיום המצוות. שהוא מאיים מכיוון שהוא מאיים, מכיוון ש"נרי בידך", "אם כיבית את נרי – אני מכבה את נרך". האם אנחנו באמת יכולים לכבות את התורה? הרי ברור שלא רק שהבורא לא חסר כלום, גם עצם המצוות לא ניתנו עבורו וכפי שהגדירו זאת חכמנו "וכי מה איכפת ליה להקדוש ברוך הוא למי ששוחט מן הצאן או מי ששוחט מן הערף". אם כן מה משמעות דברי המדרש כאן? מה כוונת הפסוקים?

כשנעיין בסדר הפרשה נגלה את המשמעות העמוקה יותר בכל המהלך שבפנינו. ה' שם אותנו בתוך גוף ובתוך עולם גשמי, קל כל כך לזהות את עצמי עם הגוף, עם החומר. אך עם זאת הוא נתן לנו נשמה עליונה, את עינינו הוא שם במקום עליון, בראש, והוא נתן לנו את היכולת להביט מעבר למעטה הגשמי האופף אותנו. "החכם עיניו בראשו והפסיל בחשך הולך", ניתן להישאר בחושך, אך אפשר גם להביט מעבר לחשכה ולראות את המציאות העמוקה יותר.

הפרשה מתחילה במילה "ראה", אם נתבונן באמת בכל התמונה נראה כמה מציאות הברכה טמונה בעצם התובנה הזו. אנחנו יכולים לגלות את ה"נר", את האור, בכל דבר, אם רק נפסיק לראות בו חפץ גשמי שבא לספק את מאווינו. הנר הזה הוא אותו נר שמאיר את נשמתנו, הראיה הזו היא שמשחררת את נפשי מהמגבלות החומריות שהן הכובלות והמציקות היחידות.

הפרשה ממשיכה ב"כי ירחיב ה' אלקיך את גבולך", ברגע שהשתחררנו מהאחיזה הלופתת של החומריות, מהקללה, משהו בתוכי מתרחב, ה"אני" שלי מקבל הגדרה חדשה ומחודשת.

וממשיכה התורה ומזהירה, "בנים אתם לה' אלקיכם, לא תתגדדו ולא תשימו קרחה בין עיניכם למת". המצוות ניתנו לנו כאות, כסימן, הן באו בכדי ללמד אותנו מי אנחנו באמת. במצוות תפילין נאמר "וקשרתם לאות על ידך והיו לטטפת בין עיניך", הסימן הזה, הגילוי הזה צריך להישאר קרוב אלנו, בלב ובמוח, אנחנו צריכים למלא את המודעות שלנו בידיעה הזו.

כאן מזהירה התורה מההיפך, מנתינת סימן באותו מקום עוצמתי לדבר ההפוך "למת", מוות הוא הסמל החזק ביותר של עולם החומר, של הארעי. אל לנו ליחד בתודעתנו מקום להווייתו של החומר, אל לנו לטעות ולזהות את עצמנו כחלק מהמציאות הגשמית. וכך ממשיכה הפרשה ומזכירה גם את המאכלות האסורות, את הזהירות שאנחנו צריכים מהדברים הגשמיים ש"אוסרים" אותנו. שמתמטמים, אוטמים, את לבנו.

המרחק מההתגשמות ומההזדהות עם החומר הוא שיחזק בנו את התודעה כי הווייתנו היא בנים לה', נשמות קדושות, והוא שיביא אותנו לברכה האמתית, לחוש באור הנשמה. (מבוסס על תורתו של השפת אמת)

פתגם חסידי

הרב ישראל ניסן מור יוסף

"ראה" – פירושו – שדורשים מכל אחד מישראל שיהיה אצלו ענין ה'ראיה באלקות'. כיצד יכולים לדרוש מכל אחד ואחד מישראל דרגא נעלית כזו? אך הענין הוא – שפרשה זו קוראים ב(שייכות ל)חודש אלול.. מצד הגילויים שבחודש אלול, בכחו של יהודי לפעול זיכור גם בגופו הגשמי.. ומצד זיכור הגוף יכול להיות אצלו הענין ד"ראה" – ראיית אלקות בעין בשר הגשמי.

ממטעמי המטבח

יפית כהן

עוגיות מלוחות (עבאדי)

המצרכים:	
2 אבקת אפיה	1 ק"ג קמח מנופה
1.5 כוסות מים	1 חבילה מחמאה
פושרים	1 כוס שמן
לציפוי:	1 כף מלח שטוחה
ביצה טרופה	1 כף קימל לא טחון
שומשום	

אופן ההכנה:

את כל המצרכים למעט הביצה והשומשום מערבבים בקערה ולשים עד לקבלת בצק אחיד.

מהבצק ליצור טבעות

להבריש בביצה כל טבעת ולפזר מעל שומשום.

לאפות בחום 180 מעלות כרבע שעה עד להזהבה.

קהילת חזון הדור הצעיר/ עלון השקפה צעירה
תגובות/הערות/ הארות ניתן להעביר למערכת
דרך המייל hazondor@gmail.com
לתרומות: בנק הפועלים 12 סניף 715 מס' חשבון 275150

"אם אתה אוהב את החיים,

אל תבזבז זמן.

החיים עשויים מזמן."

הפתגם השבועי